

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 199 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бабиш Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;

Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;

Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

Висновки. Важливою складовою професійної компетентності майбутнього педагога є комунікативна компетентність як певний рівень сформованості особистісного і професійного досвіду взаємодії з оточуючими, яка необхідна майбутнім педагогам, аби успішно функціонувати в професійному середовищі та суспільстві. Випускник ВНЗ повинен вільно володіти мовою, умінням організувати і здійснювати процес комунікації, взаємодіяти з аудиторією, оскільки саме педагог створює в колективі атмосферу ефективного спілкування, відвертості, зацікавленості в отриманні наукових істин і оволодінні практичними способами дій.

Перспективи подальших досліджень полягають у ґрунтовних та системних дослідженнях комунікативної компетентності як однієї з базових складових професійної компетентності і професійної підготовки спеціалістів у типі професій «людина – людина».

Список використаних джерел

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики / Ф. С. Бацевич. – К.: Видавничий центр «Академія», 2004.- 344 с.
2. Доловова Н. Н. Феномен коммуникативной компетентности в контексте культуры: некоторые аспекты становления: [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://sc-comm.ru/>.
3. Куницына В. Н. Межличностное общение: Учебник для вузов / В. Н. Куницына, Н. В. Казаринова, В. М. Погольша. – СПб.: Питер, 2003. – 544 с.
4. Руденский Е. В. Социальная психология: Курс лекций / Е. В. Руденский. – М.: ИНФРА – М.; Новосибирск: НГАЭиУ, 1997. – 224 с.
5. Сагач Г. М. Риторика: Навч. посібник для студентів серед. і вищ. навч. закладів / Сагач Г. М. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2000. – 568 с.

ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ

Карамач О. Ю., студентка

**Джава Н. А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Формування у тих, хто вивчає іноземну мову соціокультурної компетентності як здатності орієнтуватися в іншій культурі, адекватно діяти у ситуаціях міжкультурного спілкування або виконувати функції посередника у міжкультурній комунікації традиційно відбувається під час навчання усного мовлення. Формування соціокультурної компетентності повинно відбуватися в три етапи:

- 1 етап – введення в соціокультурне середовище;
- 2 етап – вирішення соціокультурних проблемних завдань з використанням опор;
- 3 етап – самостійне інтерпретування соціокультурних реалій.

Метою 1 етапу є ознайомлення з соціокультурною ситуацією. Даний етап спрямований на створення таких умов, які сприятимуть кращому розумінню певної соціокультурної ситуації. Насамперед, учні мають усвідомити значущість даної компетентності. Тому вчитель повинен зацікавити учнів соціокультурною проблемою, підібрати відповідний матеріал та розробити тренувальні вправи комунікативного, пошукового характеру, які спрямовані на формування умінь здогадки.

Метою 2 етапу є тренування соціокультурного матеріалу в рецептивно-репродуктивних вправах для вирішення проблемних соціокультурних завдань. Учні повинні самостійно навчитись порівнювати та визначати спільні та відмінні риси двох культур, аналізувати та коментувати той чи інший соціокультурний феномен за допомогою вербально-зображальної наочності. Доцільними на даному етапі є вправи на формування умінь проведення паралелей між двома культурами, знаходження відмінностей у культурі іншої нації та формування вмінь критичного мислення.

Метою 3, креативного, етапу є формування вмінь самостійного користування соціокультурними знаннями та вміннями при вирішенні соціокультурних комунікативних завдань. На даному етапі використовуються творчі вправи, які вимагають від учнів повної самостійності у змісті та засобах висловлювання. Деякі вправи передбачають формування вмінь самостійного інтерпретування соціокультурних явищ, коментування та вирішення соціокультурних завдань в комунікативних ситуаціях.

Робота з соціокультурним матеріалом носить практичний характер та розподіляється на три етапи: презентація, закріплення та активізація. Під час роботи з автентичним матеріалом слід дотримуватися чіткої логічної послідовності – алгоритму, який допомагає мобілізувати учнів на виконання поставлених задач:

- 1) активізація вже відомого матеріалу з теми паралельно з розвитком навичок рефлексії;
- 2) введення нових соціокультурних понять з опорою на порівняння явищ за схемою «в одній культурі – в іншій культурі»;
- 3) наповнення нових понять зрозумілим змістом через наведення прикладів;
- 4) закріплення нових понять шляхом вживання в стандартних ситуаціях;
- 5) свідоме вживання засвоєного поняття в спонтанному мовленні в нестандартних ситуаціях з одночасним формуванням позитивного ставлення до вивчення іноземної мови [3].

Формування соціокультурної компетентності поєднуються з наступними етапами формування монологічного та діалогічного мовлення. В методиці навчання іноземних мов виділяють три етапи формування вмінь монологічного мовлення. В основу кожного з них покладена якість висловлювання учнів, причому ця якість обов'язково веде до збільшення обсягу зразків мовлення, що використовується учнем [2, 173].

Завдання першого етапу полягає в тому, щоб навчити учнів об'єднувати зразки мовлення рівня фрази в одну понад фразову єдність. Наприклад, за темою «Погода» учні можуть з'єднувати такі зразки мовлення: *Es ist kalt heute. Es schneit nicht. Der Himmel ist blau. Die Sonne scheint.*

Кожен учень вимовляє одну фразу. Будь-які фрази вважаються правильними, якщо вони відповідають темі і

грамотно оформленні у мовному відношенні. Вже на цьому етапі враховується самостійність висловлювання: вчитель лише називає тему, визначає загальний напрям думки, а вибір конкурентного змісту залишається вільним.

На другому етапі формування вмінь монологічного мовлення учні вчаться самостійно будувати висловлювання понадфразового рівня. Навчання монологічного мовлення на цьому етапі здійснюється за допомогою різних опор: зображуваних, вербальних, комбінованих. У ролі зображувальних опор можуть виступати окремі малюнки, слайди, тематичні та сюжетні картини тощо. Вони допомагають створити навчально-мовленнєву ситуацію, а також варіювати її і, відповідно, мовлення учнів.

Головне завдання третього етапу формування вмінь монологічного мовлення – навчити учнів створювати монологічні висловлювання текстового рівня різних функціонально-смыслових типів мовлення згідно тематики, яка передбачена програмою для даного класу. Даний етап характеризується розвитком умінь виражати своє особисте ставлення до фактів чи подій, про які висловлюється учень; формулювати критичну оцінку і доводити правильність будь-якого факту; включати до свого мовлення елементи розмірковування, аргументації. Одночасно повинно відбутися збільшення обсягу висловлювання. Учні повинні заздалегідь засвоїти ряд сполучень і штампів, характерних для монологічного мовлення. Включення подібних словосполучень до монологічного мовлення дає можливість учням передати своє особисте ставлення до обговорюваних подій чи фактів [2, 167].

Що стосується діалогічного мовлення, то це процес мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування.

Існують різні підходи до навчання діалогічного мовлення, з яких можна виділити два основних. Відповідно до першого – «зверху вниз» - навчання діалогічного мовлення розпочинається зі слухання діалогу-зразка з його наступним варіюванням, а згодом і створенням власних діалогів в аналогічних ситуаціях спілкування. Другий – «знизу вгору» - передбачає шлях від засвоєння спочатку елементів діалогу (реплік діалогічних єдностей) до самостійної побудови діалогу на основі запропонованої навчальної комунікативної ситуації, що не виключає прослуховування діалогів-зразків.

Обидва підходи є можливими, проте другий підхід є раціональнішим, оскільки вже у процесі формування мовленнєвих навичок учні виходять на рівень понад фразової єдності, в тому числі діалогічних єдностей. Проте увага учня в цьому випадку зосереджена на живанні нової граматичної структури або лексичної одиниці. Виходячи на рівень обміну репліками, він використовує вже знайомі йому діалогічні єдності. Завдання навчання діалогічного мовлення включають засвоєння учнями нових видів діалогічних єдностей.

Навчання реплікування можна вважати підготовчим або нульовим етапом формування навичок та вмінь діалогічного мовлення учнів. На цьому етапі виконуються вправи на імітацію, підстановку, відповіді на запитання, на запит певної інформації (за зразком), повідомлення інформації.

Коли учні засвоять репліку-реакцію та ініціативну репліку певної діалогічної єдності, можна переходити до першого етапу формування навичок і вмінь діалогічного мовлення – володіння певними діалогічними єдностями. На цьому етапі використовуються рецептивно-продуктивні умовно-комунікативні вправи з обміну репліками. Учасниками спілкування є самі учні, а вчитель лише дає їм певне комунікативне завдання, де окреслюється комунікативна ситуація і вказуються ролі, що їх виконуватимуть учні.

Другим етапом формування навичок і вмінь діалогічного мовлення учнів є оволодіння ними мікродіалогом. Мікродіалог розглядається як засіб вираження основних комунікативних інтенцій партнерів по спілкуванню. Він є імпліцитною структурною основою розгорнутого діалогу і включає взаємопов'язані ланцюжки діалогічних єдностей, які ще називають діалогічним цілим. Мікродіалоги відрізняються від діалогічних єдностей не лише обсягом, але й своєю відносною завершенистю. Власне діалог складається з двох-трьох мікродіалогів. Мета другого етапу – навчити учнів об'єднувати засвоєні діалогічні єдності, підтримувати бесіду, не дати їй зупинитись після першого обміну репліками. На цьому етапі використовуються рецептивно-продуктивні комунікативні вправи, що допускають використання спеціально створених вербальних опор для висловлювання учнів.

На цьому етапі учасниками спілкування є самі учні, які виступають у певних ролях або від свого власного імені. На основі навчальних комунікативних ситуацій вони продукують мікродіалоги.

На третьому етапі учні повинні навчитися вести діалоги різних функціональних типів, обсяг яких відповідає вимогам чинної програми для відповідного класу і типу школи, на основі створеної вчителем комунікативної ситуації. Вправи, що виконуються на третьому етапі, відносяться до рецептивно-продуктивних комунікативних вправ, що не дозволяють використання спеціально створених вербальних опор [2, 146].

Отже, формування соціокультурної іншомовної компетенції повинно відбуватися поетапно, враховуючи при цьому особливості діалогічного та монологічного мовлення. Слід також дотримуватися чіткої логічної послідовності – алгоритму, який допомагає мобілізувати учнів на виконання поставлених задач.

Спираючись на теоретичні положення досліджуваної проблеми та враховуючи власний досвід, було визначено комплекс педагогічних умов, спрямованих на поетапне моделювання й ефективне формування соціокультурної компетенції, а саме:

- 1) формування та розвиток соціокультурної компетенції повинно здійснюватися на основі дидактичної моделі, яка передбачає комплексне оволодіння учнями країнознавчою, лінгвокраїнознавчою та соціолінгвістичною компетенціями;
- 2) навчання повинно відбуватися на основі доцільно відібраного матеріалу з використанням системного підходу до процесу формування соціокультурної компетенції;
- 3) навчання повинно проводитися з урахуванням творчої діяльності учнів, що стимулює їхній пізнавальний інтерес і забезпечує цілісність знань під час вивчення іноземної мови; на заняттях треба створювати ситуації успіху шляхом інтеграції навчального змісту на основі міжпредметних зв'язків; слід широко використовувати колективну комунікативну діяльність;
- 4) у навчальному процесі треба широко використовувати комунікативні ситуації як пріоритетні засоби формування соціокультурної компетенції у різних формах спілкування;

- 5) формування соціокультурної компетенції буде можливе у разі використання спеціально підготовленого курсу, до змісту якого входять спеціально відібрані тематичні тексти та вправи і завдання до них, також ілюстративний аудіовізуальний матеріал [1].

Список використаних джерел

1. Кицак Г. В. Формування соціолінгвістичної компетентності в учнів. Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць, 2007. – С. 5-11.
2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах [Бражник Н. О., Гапонова С. В., Гринюк Г. А. та ін.]; під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. – [2-е вид.]. – К.: Ленвіт, 2002. – 328с.
3. Ненсін Ю. М. Формування соціокультурної компетенції учнів засобами іноземної мови / Ю. М. Ненсін // Теорія і методика організації професійного навчання. – 2008. – №5. – С. 66-71.

ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ВЧИТЕЛЯ ІСТОРІЇ ТА ЇХ ПРОФІЛАКТИКА

Карповець Ю. В., магістрант

Рівненський державний гуманітарний університет

Професійне захворювання – патологічний стан людини, обумовлений роботою і пов'язаний з надмірним навантаженням організму або несприятливою дією шкідливих виробничих факторів [1, с. 85].

Перелік професійних хвороб затвердив Кабінет Міністрів України, а саме у постанові «Деякі питання розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві» (№1232 від 30.11.2011 р.) Дата набуття чинності: 01.12.2012 р. [5].

Відповідно до даного документа затверджено Порядок розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві та Перелік обставин, за яких настає страховий захист державного соціального страхування громадян від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання.

Професійна діяльність сучасного вчителя історії протікає на тлі життя його країни, і страждає він від тих же проблем, що й інші громадяни, але є в його діяльності своя специфіка. Проблема здоров'я вчителя заслуговує великої уваги, так як від стану здоров'я педагога залежить успішність навчально-виховного процесу.

Професійне здоров'я полягає в спроможності організму зберігати і активізувати захисні та регулятивні механізми, що забезпечують працездатність, ефективність педагогічної діяльності і розвиток особистості вчителя.

Проблема професійного здоров'я вчителя на даний час настільки актуальна, що необхідно створити новий напрямок психолого-медико-соціальної профілактики та відновлення здоров'я педагога.

Творчий характер вчителя історії призводить до збільшення витрат часу на різні структурні елементи роботи, які не піддаються чіткому хронометражу. Загальновідомо, що вчитель не завжди має час на відпочинок і харчування, оскільки перерви між уроками є робочим часом вчителя.

До основних професійних захворювань вчителя історії можна віднести такі:

1. Стрес – це велика проблема, з якою стикаються вчителі. Вони відчувають постійне нервово напруження, у них відсутній чіткий робочий режим, спостерігається підвищена чутливість, вони бояться помилитися — через усе це в них може розвинутися безсоння та депресія. Посилюють їх депресивний стан і тягар відповідальності, і постійні контакти з дітьми та батьками, з якими ще й необхідно спілкуватися не так, як хочеться, а так, як прийнято. Подібний стан, який таїть у собі загрозу розвитку серйозних серцево-судинних захворювань, хвороб головного мозку (до них слід віднести інфаркти, інсульти, гіпертонію), отримав назву „синдром менеджера”.

☐ Щоб уникнути подібного розвитку подій, слід навчитися відключатися від професійної діяльності під час відпочинку, а позбавлятися напруження можна завдяки заняттям спортом, медитаціям або чітко усвідомлюючи межу власних можливостей [2, с. 2].

2. Учителі навіть не помічають того, що відбувається з їхнім голосом, коли пошкоджується такий «дрібний» апарат, як голосові зв'язки. На їхніх голосових зв'язках можуть з'являтися вузлики, голос починає «сідати», але люди цього не помічають, оскільки, на відміну від застуди, даний процес не супроводжується болем. Якщо ж своєчасно не призупинити цей процес (а зробити це практично неможливо, оскільки в результаті можна залишитися без роботи), то відбувається розростання затверділостей, вони ущільнюються, і навіть тривале мовчання не допоможе відновити голос повною мірою.

☐ Допоможе голосова терапія, яка навчає управляти власним голосом, уникаючи при цьому його перенапруження. Однак, якщо вузлики все ж таки встигли з'явитися й набрати сили, то справитися із проблемою можна лише оперативним шляхом [2, с. 3].

3. Якщо перевіряти історичні твори, зошити, сидячи на стільці декілька годин поспіль, то у результаті відсутності будь-якого руху м'язів хребетні диски живляться недостатньо, а значить, можна очікувати розвитку м'язової дистрофії, м'язові болі, остеохондроз, який супроводжується цілою низкою неприємних симптомів, геморою, а чоловікам ще слід побоюватися й розвитку простатиту. Якщо своєчасно не вжити відповідних заходів, то можна сильно ушкодити хребет і порушити нормальне функціонування тазових органів.

☐ Для профілактики даних захворювань варто застосовувати фізичні вправи підтягування, розтягування хребта по вертикальній осі, які зменшують тиск на хребці, поліпшуючи їх живлення і т.п. Вправи слід виконувати до трьох разів на день. Також допоможуть зняти напругу з тіла дихальні (статичні і динамічні) рухи, потягування, махові рухи. Перераховані вправи забезпечать зняття втоми м'язів, їх розслаблення, зменшення тиску на нерви і судини [3, с. 32].

4. Багато вчителів історії працюють за комп'ютером, тобто працюють з клавіатурою, варто побоюватися що в результаті нерівномірного і сильного напруження сухожил, розташованих у зап'ястках, у них може розвинутися променезап'ястний синдром. Сухожилля з часом починають набрякати, затискаючи нерв, що призводить до виникнення больового синдрому й повільного вмирання нерва. Саме до таких наслідків призводить робота машиністок, швачок, в'язальниць, піаністок, адже їхня робота передбачає наявність багаторазових дрібних рухів, що повторюються з невеликими перервами.

ЗМІСТ

Молодий педагог

Александрук А. В. ФІЛОСОФСЬКО-ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ ТА ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ	3
Артюхова В. В. ЗНАЧЕННЯ АНКЕТУВАННЯ В СИСТЕМІ ОСВІТИ	5
Бабич Л. В., Лісова С. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ТРУДОВОМУ НАВЧАННІ.....	6
Баланова М. М., Кирильчук Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ВАРІАТИВНОГО МОДУЛЯ «ТЕХНОЛОГІЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ВИШИТИХ ВИРОБІВ» У 6-МУ КЛАСІ	8
Басюк М. В., Горобаха Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ.....	9
Биндюкова С. В., Шевців З. М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	11
Близнюк Р. І., Кухар Л. О. АЛГОРИТМ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ВІДБОРУ ЕКСПЕРТІВ В КОНТЕКСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ТЕСТІВ ТА ТЕСТОВИХ МАТЕРІАЛІВ	12
Буга Л. М., Шевців З. М. СТВОРЕННЯ СИТУАЦІЇ УСПІХУ ЯК ОДНА З УМОВ ГУМАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	14
Бурак В. В., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА БАТЬКІВ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ У ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	16
Валага С. М., Янцур М. С. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОБЛЕМНОСТІ ДЛЯ РОЗВИТКУ ТЕХНІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	18
Варанецкая-Лосик Е. И. О СОДЕРЖАНИИ ПОНЯТИЯ КОММУНИКАТИВНО-ПОЗНАВАТЕЛЬНЫХ УМЕНИЙ У ДОШКОЛЬНИКОВ	19
Вижиковська Г. М., Колупасва Т. Є. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЦІННОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ПРИНЦИПИ, УМОВИ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.	20
Гаврилюк М. І., Степанова О. І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	22
Гаврюсева Т. О., Гаврюсев С.М. ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА САМОСТІЙНОЮ РОБОТОЮ СТУДЕНТІВ.....	23
Галатюк М. Ю, Галатюк Ю. М. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНОГО ДОСВІДУ ПРОЕКТУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ.....	24
Галатюк Т. Ю. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРА І ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ У ФОРМУВАННІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОГО КОМПОНЕНТА МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ	25
Генсірська К. Ю., Поліщук Н. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОНАОЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	27
Голуб О.Ф. ПРИМЕНЕНИЕ ИГРОВЫХ ФИЗКУЛЬТУРНЫХ ЗАНЯТИЙ В ФОРМИРОВАНИИ ОПТИМАЛЬНОЙ ДВИГАТЕЛЬНОЙ АКТИВНОСТИ ДЕТЕЙ 5-7 ЛЕТ	29
Гомонець О. А., Лісова С. В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРАЦІ В УЧНІВ 11 КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ РОЗДІЛУ «ПРОЕКТУВАННЯ ВИРОБІВ».....	30
Гончар И., Дубинина Д. Н. ОРГАНИЗАЦИЯ РАБОТЫ ПО ОЗНАКОМЛЕНИЮ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЖАНРОМ ПОРТРЕТНОЙ ЖИВОПИСИ	31
Городиловська О. М., Поніманська Т. І. ФОРМУВАННЯ ТРУДОВИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Гриненко Д. В., Локшина О. І. КЛЮЧОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ У ШКОЛАХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	33
Грицюк А. В., Янцур М. С. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОЕКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	35
Грицюк О. В., Листопад Т. М. ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ ШКІЛЬНОЇ РАДИ У М. ВОЛОДИМИРІ-ВОЛИНСЬКОМУ 1914-1918 РОКАХ.....	37
Гук С. П., Поліщук Н. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУКЦІЙНИХ КАРТОК У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	39
Гук Ю. Г., Кирильська Г. М. РОЛЬ І МІСЦЕ ТЕСТОВОГО ОПИТУВАННЯ ПРИ ДІАГНОСТИЦІ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	41
Гульчук В. А. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ.....	42
Гуменюк Я. О., Джава Н. А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ....	44
Давидюк М. В., Галатюк Ю. М. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ ФРОНТАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ.....	45
Денисевич М. Г., Горбатова Е. В. РАЗРАБОТКА И ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНАЯ АПРОБАЦИЯ МЕТОДИКИ ФОРМИРОВАНИЯ КОЛОРИСТИЧЕСКИХ УМЕНИЙ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	47
Джас В. В., Сингаївський Д. В. ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАДАЧ З ЕЛЕМЕНТАМИ ДИЗАЙНУ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ.....	49
Дудар К. М., Бричок Б. П. ПРОФЕСІЙНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У СУЧАСНОМУ СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ КОНТЕКСТІ.....	50
Жабська І. В., Бричок Б. П. СКЛАДОВІ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ ВАСИЛЯ СУХОМЛІНСЬКОГО.....	51

Зелена В. І., Юрчук В. М. ПРОФЕСІЙНЕ ЗДОРОВ'Я ВЧИТЕЛЯ - ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	52
Зубок О. В., Петренко О. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Ігнатишина М. М., Галатюк Ю. М. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК УЧНІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	55
Іщук О. В., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТІВ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ СУЧАСНОЇ ДИТЯЧОЇ КНИГИ	57
Казначєєва Л. М. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	59
Карамач О. Ю., Джава Н. А. ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ	61
Карповець Ю. В. ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ВЧИТЕЛЯ ІСТОРІЇ ТА ЇХ ПРОФІЛАКТИКА	63
Карпович Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ ДИСЦИПЛІНОВАНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	64
Касянчук Б., Романюк А. А. РОЗВИТОК ЛОГІКИ У ДІТЕЙ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ	65
Киричук О. М., Джава Н. А. МЕТОДИ НАВЧАННЯ КРЕАТИВНОГО ПИСЬМА НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	66
Кіріяк В. В., Кухар Л. О. ПЕРСПЕКТИВИ НОВОЇ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ В СТРУКТУРІ ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ	68
Козачук М. В. ІНКЛЮЗІЯ ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В ДОШКІЛЬНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	69
Козерова М. Ю., Павлюк Т. О. ЗАСТОСУВАННЯ ІКТ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	70
Колаковська Т. С., Гудовсек О. А. ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ТА ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ	71
Колесник О. О., Середюк Л. А. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	73
Кондратюк Н. П., Косарева О. І. ВПЛИВ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	75
Конофольська В. В., Рафальська М. В. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	76
Котос Л. Л., Перетятку М. И. ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В РЕСПУБЛІКЕ МОЛДОВА	78
Коханевич М. І., Джава Н. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	79
Кректун І. В., Горопаха Н. М. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	80
Кузьмич Ю. О., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	82
Курсик Т. П., Гудовсек О. А. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ В «НОВИХ ШКОЛАХ» ГЕРМАНА ЛІТЦА (НІМЕЧЧИНА)	84
Лепуга В. В., Янцур М. С. РОЗВИТОК ПРОФОРІЕНТАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	86
Луцишина О. І., Шевців З. М. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ УЧІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	87
Мартинюк І. В., Козлюк О. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	88
Мартинюк С., Бричок С. Б. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ	90
Мар'юсик І., Романюк А. А. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ОСНОВАМ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	93
Мельник Я. О., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	94
Мельничук М. О., Бричок С. П. СТАН ОСВІТИ РІВНЕНЩИНИ У СКЛАДІ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ	95
М'ялюк О. В. ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ ГРИГОРІЯ ВАЩЕНКА	97
Наконечна Н. Т., Дичківська І. М. ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО – ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ	99
Нечай М. Ю., Кухар Л. О. ВИДИ ДОКУМЕНТАЦІЇ ЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТЕСТОВИХ МАТЕРІАЛІВ	101
Ніверчук К., Бричок С.Б. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Новак С. М. МІЖНАРОДНІ ОСВІТНІ ПРОЕКТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРОСТОРУ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ЦИВІЛІЗАЦІЙНО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД	103
Носолюк І. О., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ МАТЕМАТИКИ	104
Одейчук В. М., Бричок С. П. ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ: ІСТОРІКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОНТЕКСТ	105
Остапчук Н. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ВІДПОВІДНО ДО НОВОГО ДЕРЖАВНОГО СТАНДАРТУ ВІД 2011р	107
Павлова Я. В., Коваль В. В. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОВЕДЕННІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МАТЕМАТИКИ У СТАРШИХ КЛАСАХ	108

Панько Т. И., Зорило Л. И. ВОЗМОЖНОСТИ НАРОДНОЙ ПЕДАГОГИКИ В ОБУЧЕНИИ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ С ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ	109
Парфенюк О. В., Бричок С. Б. ІДЕЇ “ВІЛЬНОГО ВИХОВАННЯ” У ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБУЖНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ,	111
Пилипчук Л. В., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ІГРОВИХ ПРОЕКТІВ У ПІДГОТОВЦІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ШКОЛИ.....	113
Пишняк Н. В., Дичківська І. М. ВЗАЄМОЗВ’ЯЗОК ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ТА ІГРОВОЇ ТВОРЧОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІГРАХ-ДРАМАТИЗАЦІЯХ	115
Плаксіна Н. В., Гліничук Ю. О. ЗАГАЛЬНІ ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ СТРЕСІВ У ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	117
Поліщук І., Романюк А. А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	118
Прокопчук Н. П., Бричок С. Б. НАРОДНА ПЕДАГОГІКА ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	119
Радкевич Б. В., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ УЯВЛЕНЬ ПРО СВІЙ ВІК ТА СТАВЛЕННЯ ДО ПЕРСПЕКТИВИ ДОРΟΣЛІШАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	121
Радкевич Н. В., Лесняк Н. В. ЗВ’ЯЗОК ВІЗУАЛЬНОГО ТА ВЕРБАЛЬНОГО У МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	123
Радченко К. В., Руденко Н. М. РОЗВИТОК І ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА ЗАСОБАМИ РУХЛИВОЇ ГРИ.....	125
Рарок М. Р., Колупаєва Т. Є. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: МЕТОДИЧНИЙ ВИМІР.....	126
Рокицька О. Ю., Селезень В. Д. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО РІВНЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ТА АГІТАЦІЯ БЕЗПЕЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ.....	128
Романчук І. В., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Русов В. М., Перегятку М. И. ПОДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТОВ В МАГІСТРАТУРЕ ПО СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МЕНЕДЖМЕНТ ІНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ».....	132
Саковська О. В., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНИХ УЯВЛЕНЬ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ В КОНСТРУКТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	133
Салівончик Л. М., Косарева О. І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ	135
Сачук Т. О., Лісова С. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	137
Семенович Ю., Романюк А. А. ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	138
Синіцька Н. В., Крайчук О. В. ЗМІСТ І СПЕЦИФІКА ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ	140
Синюк М. В., Боровець О. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	142
Синюта К. О., Козлюк О. А. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З РІДНИМ МІСТОМ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	143
Сиротюк В. О., Павлюк Т. О. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ МАТЕМАТИКИ З ВИКОРИСТАННЯМ «КОЛЬОРОВИХ ЧИСЕЛ КЮІЗЕНЕРА».....	145
Скопецька Л. О., Гудовсек О. А. РОЗВИТОК ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ В США	147
Смірнова К. В. ІНТЕГРАЦІЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УЧБОВИЙ ПРОЦЕС	148
Сорочинська Т. А., Шугасва Л. М. ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПЕДАГОГІЧНИХ УЧИЛИЩАХ РІВНЕНЩИНИ (1945–1964 pp.).....	149
Сосницька Т. О., Шахраюк Б. С. ШКОЛА І ОСВІТА НА ВОЛИНІ В ПЕРІОД НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ	151
Сотрута А. П., Шахраюк Б. С. ВОЛОДИМИРСЬКИЙ КОЛЕГІУМ: ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ	153
Старжець В. І., Юрчук В. М. МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ІСТОРИЧНИХ ЕКСКУРСІЙ	155
Степчук Н. В., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЕЙДЕТИКИ.....	157
Столярчук Л. А., Листопад Т. М. ЗМІСТ НАВЧАННЯ В ЦЕРКОВНО-ПАРАФІЯЛЬНИХ ШКОЛАХ ВОЛИНІ (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.).....	158
Стрілець О. Ю., Полохович Н. В. КОМП’ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЕВИХ ВАД ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	160
Стрілецька К., Романюк А. А. ВПЛИВ УРОКІВ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ НА РОЗВИТОК ПСИХІЧНИХ ПРОЦЕСІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	161
Сукач Л. Ю., Павлюк Т. О. ДИДАКТИЧНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЧАСОВИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	161
Трохимчук І. І., Поніманська Т. І. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ	163
Царук О. В., Лесняк Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	164
Чемерис М. К., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЇХНЬОЇ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ	166

Чорнобилі Ю. М., Петренко О. Б. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРУ	167
Шелюк Г. В. ТИПИ ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ ДУХОВНОГО ВІДОМСТВА (КІНЕЦЬ ХІХ – ПОЧАТОК ХХ ст.)	168
Шехавцова С. О. ВИПЕРЕДЖУВАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ОСНОВІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	169
Шкнай Л. В. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДІ ДОШКОЛЬНОГО УЧРЕЖДЕННЯ: «ЗА» І «ПРОТИВ»	170
Шрам М. Б., Дичківська І. М. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ І КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ В УМОВАХ РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЗАКЛАДУ	171
Шроль Т. С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ: СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД	174
Щирська І. Л., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКОЛЬНОГО ВІКУ	175
Якимець М. Г., Дулак Н. В. ПРОБЛЕМА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ УЧНІВ	176
Яцюра Г. М., Морозова Т. П. АНАЛІЗ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО	178

Молодий психолог

Березюк Т. П., Павелків Р. В. ПРОФЕСІЙНО-УПРАВЛІНСЬКЕ СТАНОВЛЕННЯ МЕНЕДЖЕРІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА СКЛАДОВА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ	181
Гевондян Ю., Секретар С., Чабан В. Й. РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЧИННИКА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ	182
Гончарук К. С., Гандзілевська Г. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ САМОЦІННОСТІ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ПСИХОДРАМИ	183
Гринюк О. В., Яцюк Н. О. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОРЕГУЛЯЦІЇ АКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ... 184	
Мосійчук О. А., Матласевич О. В. ОСОБЛИВОСТІ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ТРАНСКУЛЬТУРНИХ ШЛЮБАХ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК	185
Осипчук О. П., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ ТА ЧИННИКИ МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ	186
Сеньчук К. В., Павелків Р. В. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ ПСИХОЛОГА ЩОДО ПОДОЛАННЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ПІДЛІТКІВ	187
Смоляр О. В., Шахраюк Б. С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇЇ КОРЕКЦІЇ	189
Федорчук С. І., Гандзілевська Г. Б. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ	191
Філоненко В. О., Павелків В. Р. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	192
Шевчик О., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ ТА КОРЕКЦІЇ ОСОБИСТІСНОЇ ТРИВОЖНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ	193
Шурдак М. А., Шахраюк Б. С. РІВЕНЬ ПРОЯВУ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ-ВИПУСКНИКІВ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ	193